

„Danstieren“

et agentligt Auktions- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danstieren“ udkommer hver Onsdag. Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

De Apostlene sagde til Herren: „Hvor og Troen“

Men Herren sagde: „Det som I havde Tro som et Senebækk, da kunde I sige til dette Morbertra: Hyl dig op med Rod og plant dig i Havet, og det skal være eder lydigt.“

Luf. 17, 5—6.

Jeg kender herinde en Dren saa stolt.

Jeg kender herinde en Dren saa stolt. Dren er buftet og Blifket hoast, Nabet bojer sig starkt og fast; Den spejler og tanker klart og koldt.

Fra Klippebo

Den rejste med Ro

Til sejlede Flugt sine Fjedre. Thi Smaafuglen bygger nedre.

Den Dren blev fanget i Jagerens Garn. Med Sats han stakted dens Vingefang. Selskabet den saa stille, at Nabet en Gang

Sik hugget Havn paa den Jagers Barn I fangebo

Den sad med Ro,

Dog Kløerne skulde sig krumme.

Den ved, Smaafugle er dumme.

Jeg kender herinde en Dren saa stolt. Hans Binge er stakt, han ruger i Ro, Hugger som helst i den barnlige Tro.

Han spejler og tanker klart og koldt, — At! flyp lille Tro!

Mod Himmelbo;

Hvi flyver du om saa nedre?

Det volfer i Drenns Fjedre.

Harald Jensen.

25-Mars Jubilæum.

Den 20. Dec. 1899 var en Højtidsdag for Lazarus danske ev. luth. Menighed i Boy Sippi, Wis.; da var der gaaet 25 Aar siden dens Stiftelse.

Den 20. Dec. 1874 samlede 25 Mænd med Pastor R. Andersen, der den Gang var Præst for Helligaands danske ev. luth. Menighed, Waupaca, Wis. (nu Præst i Brooklyn, N. Y.), i et O. C. Christensen's Hjem i Pine River, og her besluttede man at danne en dansk luthersk Menighed, der fik ovennævnte Navn.

I Begyndelsen samlede Menigheden til Gudstjeneste i Stolehusene i Centerville og øst for Boy Sippi, indtil den naaede at faa bygget sin egen hyggelige Kirke i den smukke Landsby (village) Boy Sippi 1882. I 23^{1/2} Aar blev den betjent af Præster fra Helligaands Menighed, Waupaca, men saa var den, gennem ydre og indre Vælst, naaet saa vidt, at den i Forbindelse med St. Johannes d. ev. luth. Menighed i Centerville, Wis. (Hjælp af Pastor A. L. J. Scholm), kunde kalde og lønne sin egen Præst.

Følgende Præster have betjent Lazarus Menighed i følgende Tidrum: Pastor R. Andersen ca. 3^{1/2} Aar, Pastor A. L. J. Scholm 18 Aar og 11 Maaned, Pastor R. L. Ong 1/2 Aar, og dens nuværende Præst, Pastor C. W. Olsen ca. 1/2 Aar. Den var uden Præst fra R. Langs Død til C. W. Olfens Ankomst.

I den Tid Menigheden har bestaaet, er der i dens Midte dødt 183 Børn, medens Navnregisterets Tal har været Tusinder.

Præsterne R. Andersen og A. L. J. Scholm var indbudne til i Forbindelse med den og dens Præst at fejre Jubilæums-højtideligheden. R. Andersen kom ikke; derimod deltog undertegnede.

Det var vistelig i flere Henseender en støn Dag for Lazarus Menighed, og mange lyse og able Minder fremvældede sig i mange Medlemmers Hjerte og ligesom aabnede et nyt Indblik i Herrens Naades Rigdom, Godhed og Varmhjertighed. Det fremte Sindene til Livssang, da den ældre, prøvede og trofaste Herrens Tjener, Pastor Scholm, der har lagt saa mange Aars Arbejde i

dens Midte og opofret saa megen Kraft i dens Tjeneste, indlebede og talte over Davids 126 Ps. Han fremtildede fort, klart og lydigt, hvordan Herren havde gjort store Ting imod Menigheden, derfor var de glade.

Taleren paapegede i Særdeleshed Herrens Naadeførelse og Velgørelser imod dem. Herren selv havde staaet ved Røret og ført det lille Kirkefolk saa underlig stant gennem sinne, klare Vande — uden om Dødsklipperne, og friet dem fra haarde Storme.

Ydmygheds, Kærligheds og Sandheds Aand havde været raadende og ledende til megen Velsignelse og Glæde — ogsaa for dens Præst. Dette havde ogsaa givet sig Udslag i Menighedsarbejde og udfoldet sig i, at der blev baaret Sønne Frugter, idet den nu ikke blot havde en Herrens Tjener i sin Midte, men ogsaa havde bygget en smuk, solid og velindrettet Præstebolig for samme.

Pastor Scholm, der jo har arbejdet i Menigheden det meste af en Snes Aar, kunde ikke andet i denne Forbindelse end sende sit Blit tilbage til Modermenigheden, Helligaands Menighed i Waupaca, der altid havde været, ikke blot velvillig, men ogsaa imødekommende og kærlig indet over for Lazarus Menighed og andre Annerer, som til Vejledning af dens Præst, saa den med Glæde saa paa, at Præsten tog sig af deres aandelige Pleje. Naar da Menigheden med Tak og Pris til Herren kastede Blifket ud over de store Ting, Herren havde gjort imod den, maatte den ogsaa kærligt ihukomme Modermenigheden, der havde foranget sig selv for denne Vejledning.

Til Slutning udtalte Taleren sit Ønske om, at den samme Aand, i hvilken Arbejdet i Boy Sippi var begyndt af R. Andersen og fortsat i en Karakter, maatte fremdeles være raadende og bærende, Gud til Være og Menigheden til Velsignelse, samt ønskede Herrens Naade og Velsignelse over Menigheden og dens Præst, Pastor Olsen.

Om Eftermiddagen talte underberget, og Pastor Scholm sluttede med en opbyggende Udragning af de første Vers i den 103. Ps.

Sangforet, med Fru C. M. Olsen som Organist, sang flere dejlige Salmer og Sange, der egnede sig godt for Dagens Højtidelighed.

Henad Aften overraskede en stor Flok unge Mænd og Kvinder Pastor Scholm i Pastor Olfens venlige Hjem og forærede deres gamle Præst en pæn Gave til Minde om founne Dage. Man mærkede uvilkaarligt, at de unge haabefulde Mennesker var knyttede til deres gamle Præst, med Kærligheds agte Vaand. Man benyttede Aftenen til Tale, Samtale og Sang og slittede saa ad med Forvisningen om at have tilendebragt en god Dag.

Redaktøren af disse Linier drog hjem fra Boy Sippi med forøget Vektæstelse paa sit Menigheds Ideal: at hvor Ydmygheds, Kærligheds, Sandheds og Trofastheds Aand saar Lov at være raadende i en Menighed, der er det godt at være, der blomstrer Guds Rige, der bæres Frugter til Herrens Være; og sender herud sin Hilsen med Tak for sit bidt til Menigheden og dens trofaste Præst.

Th. R. Jesild.

Waupaca, d. 10. Januar 1900

Et Spørgsmaal.

I „Danstieren“ Kirkeblad“ for 3. Januar 1900 findes et Stykke fra Mr. R. P. Jensen, Dystois, Wis., som jeg var meget glad ved at læse, da det berører et Punkt, som tid og ofte er fremme. Jeg huster nok det Stykke, som Pastor C. Fald havde inde for et Aar siden, og de to kære Brødre er særdeles enige. Men nu sidder her oppe i Minnefota en Daglejer, som sidste Aar tog hver en Dags Arbejde, han kunde saa, og hele hans Fortjeneste blev kun \$160, siger og skriver \$180, og deraf gives \$25 i Husleje. Vinteren er kold og lang her oppe. Mon nu disse kære Brødre vil, at jeg alligevel skal til Kirken og Samfundet give 10 pCt. af \$200.

I 2 Kor. 8, 12 staar: „Thi der som Nævebonhed er forhaanden, da er enhver velbehagelig i Forhold til det, han ikke har.“

I Følge dette Ord kommer deres Regnkab ikke til at stemme. Jeg kender en Mand (han er i samme Kirkesamfund), som sagde sidste Vinter, at han havde i det Aar haft en Indtægt af \$2700. Mon ikke det vilde være en Fornærmelse imod ham, hvis Samfundet satte os lige. For andre Steder er vi det ikke, undtagen for Gud, som er

alles Herre og rig nok for alle, som paakalder ham i Sandhed.

J. P. Hansen, Blooming Prairie, Minn.

Box 14,

Efterskrift.

Hvem har nogen Sinde lært at give ret? og hvem har nogen Sinde kunnet give en Regel, der var mere end en Regel, men Reglen har altid sine Undtagelser.

Saaledes tror vi, at baade Pastor Fald og Mr. R. P. Jensen stikende er gaarde ud fra, at enhver havde en Nærindtægt af \$200. Ellers vilde den netop ikke have givet den Regel, de gaar.

At derimod Indsenderen rører ved et overordenlig vigtigt Punkt: det at give, — ikke for at, men saa at det er Gud velbehageligt, — det er vi lige saa overbevist om.

„Entens Skær“ er at give „alt, hvad hun ejede“ — og ud fra dette Synspunkt, at al et Herrens, turde det være rimeligt, at den ellers saa praktiske Regel om 10 pCt. af \$200 (jeg antager, at Pastor Fald og R. P. Jensen mener 10 pCt. af hver \$200, og at Indsenderen altsaa har misforstaaet dem noget) kun er en for vor Fængselslignende meget gaalig Regel.

Mine Brødre, lad os elske — ikke med Ord eller Tunge — men i Gerning og Sandhed — siger Kærlighedens Apostel til os fra Gud. Men at elske er at give alt. Red.

Fra Kirke og Skole.

Hedningers Dtre. Nord for Betin staar der et Afgudsstempel, som er meget besøgt. Templet blev bygget paa en markværdig Kælleplan. Ingen rig Mand ofrede noget til Huldforelsen af Templet; men enhver Tilbeder, som kom til Stedet, blev bedt om at bringe en eneste Sten til Opførelsen. Ingen Kinejer var saa fattig, at han ikke kunde bringe en Sten, og i Tidens Løb blev Huset opført og staar der nu som et stort, rummeligt Afgudsstempel. Vi kristne burde lære af disse Hedninger. Naar alle er med, selv om Bidagene er smaa, bliver det til noget, naar alt kommer sammen. — Efter „Dubb.“

Et katolsk Sandheds vidne. I Buffalo, N. Y., har en katolsk Præst ved Navn Zurcher vist sig genstridig mod sine Overordnede. Han udgav en Bog om „Munkedansens Forsald“, hvori han især slog haardt paa Misbrugen af stærke Drikke. Vogen blev forbrømt af hans overordnede. Men Zurcher fortsatte at se fremfille sin Kirkes Fejl, og den 2den Nov. holdt han en Prædiken om „Utrud i Kirken“, hvori han især gik løs paa den Stik, at samvittighedsløse Præster modtager Benge for at læse Sjælemesser for afdøde Slagtinger og Venner for at frid dem ud af Stær iden. Bistoppen opfordrede ham til at tilbagekalde sin Prædiken. I Stedet for at gøre det, holdt han den en Gang til, lod den trykke og et Eksemplar opslaa paa Prædikestolen. Derfor bliver han rimeligvis afsat. Men hans Handling viser, at der dog findes en og anden i den katolske Kirke ogsaa, som især aabne Munden for dens Vilfarelser, naar de begynder at se dem.

Den Komite, som skulde lægge Plan for Undervisningen ved St. Olaf College (den for. norske Kirke) havde i forrige Uge Møde i Minneapolis og fastsatte Undervisningsplanen for St. Olaf College. Der skal være en forberedende Afdeling paa 3 Aar og et Collegekursus paa 4 Aar. Den forberedende Afdeling skal have 3 Kursus, klassisk, literært og videnskabeligt, og College 2, et klassisk og et videnskabeligt. Det første af disse skal være specielt anlagt for dem, som ønsker at studere Teologi.

Missionær D. Nelson fra Kina holdt i Søndags Aftes i Bethlehem Menighed, Minneapolis, et interessant Foredrag om Missionsgerningen derude.

Dr. Granrud, Minn. Stotsuniversitet, som for en Tid siden fik Kald som Prof. ved den for. norske Kirkes College i Northfield, har afslaaet Kaldelsen for den 1ste, der bydes.

Det tykke lutherske Hospital i Gileadstia fik paa Takdagsdagen Gaver til et Bæls af \$13,000 i Benge og \$1,200 i Værelse af forskellige Slags.

Prof. H. C. Stub flyttede i forrige Uge til Hamline, Minn., for at overtage Professoreposten ved Synodens Seminarium.

Præmiebogen kan endnu findes til forslubbetalende Abonnenter. Danish Luth. Publ. House.

Fra Blair College

teologiske Seminarium.

Mr. P. Bando fra Council Bluffs var i Torsdags at besøge sin Broder, Henry Bando, og besøge ved samme Lejlighed Skolen.

En atletisk Forening er nylig blevet dannet. De able Sporter som skal dyrkes, er Fodbold, „Base-ball“ og Tennis.

— Fredag og Lørdag Aftens Møderne sidste Uge blev udført paa Grund af Veideugensberne i Kirken.

— Referenten fra „Blair og Omegn“ var ikke helt rigtig underrettet i sidste Nummer af „Danstieren“ med Hensyn til Skolens Elefant. Der var den Gang over 90 og flere er komne siden.

— Vast. Nielsen, Minneapolis, aflagde os et Besøg i sidste Uge. Han overværede en Del af Timerne og gjorde sig paa den Maade bekendt med Skolens egentlige Virksomhed. Tak for Besøget, Pastor Nielsen! — det er os altid en Glæde at modtage Gæster, som kommer af Interesse for vor Skole.

— Boldspillet i Lørdags mellem Skolens Sportsmand og Blair Høstole endte med en fuldstændig Sejr for Høstolen. — Vi har set et Par Strammer bist og her, men det har vel intet med Boldspillet at gøre?

— Sidste Søndag var en Del af Eleverne ude at besøge Mr. C. H. Anderson, som bor et Par Mil fra Wyan. Alle beretter at have tilbragt en rar og forføjelig Eftermiddag derude.

— Vi har Udflugt her fra Skolen, som man ikke finder paa ethvert Sted. Foran ligger Missouri Dalen gennemskåret af „The Big Muddy“; til højre i Dalen ligger Wyan, dækket for største Delen af Træer, men om Aftenen ser den ud, som var den et lille Stykke af Stjernehimlen, der var falben ned og saa og blinkede neden for os; til venstre er der vid Udflugt over den opdyrkede Dalflette; og som Baggrund for det hele hæver Højdebragene sig paa den modfattede Side af Floden, oftest med et blaligt Skær over sig, som minder om virkelige Bjerge, og naar Solen kaster sine sidste Straaler paa dem, er det ikke saa lidt af Naturkæmpe i Synet. — Vi har en anden Udflugt — Udflugt ud over Andens herlige Verden, hvor Tantens dybe Blod rinder, hvor Hælebaadens Kunstens og Poetsiens Bidder synes, og hvor den evige Sandheds Sol skinner og oplyser alt. Dejlige Udflugt og herlige Opgave at hjælpe Mennesker til at faa Dens og Natursens Verden! Netop dette vil vor Skole gøre.

— Da jeg har læst i „Danstieren“ de forskellige Beretninger fra Menighederne i vort Samfund og i Særdeleshed fra Jennell, Iowa, hvor en direkte Opførelse stilledes til os i Denver, om at de gerne vilde høre nogle kirkelige Rygheder herfra, og hvordan Pastor Møller har det, saa vil jeg ogsaa forsøge, om jeg kan oplyse Vænners Ønske i nogen Maade. Pastor Møller, som kom hertil for lidt over to Maaned siden, har ikke været igg en Time, siden han kom hertil, og vi er glade derved, og vi (hans Menighed) tilligemed Pastor Møller siger Herren Tak derfor. Jule- og prædike han 3 Gange, første Gang Kl. 6 om Morgenen, da han holdt Prædiken. Hvor var det højtideligt at komme i Herrens Hus saa tidlig om Morgenen, og alle som var komne med, var glade, og flere udtalte, at det skulde vi have igen, om vi levede til en anden Jule.

Vi mødtes igen til Gudstjeneste Kl. 10^{1/2}, hvor ikke saa saa var samlede, og hvor tillige det højtidelige sandt Sted, at et Vorn blev døbt. Om Aftenen Kl. 7^{1/2} var Kirken omtrent fyldt igen, og Pastor Møller holdt Juleprædiken om det glade Budskab: „os er i Dag en Julefest!“ Anden Julebuds Aften havde vi Juletræ i Kirken. Det var en glædelig Aften baade for unge og gamle. Juletræet var smykket saa stont, og blandt andet var der en stor skinnende Stjerne i Toppen, som Pastor Møller i sin Tale saa saa velsignet henførte til, at det var et Billede paa den Stjerne, som viste sig hin Julenat, og som ledte de vise Mænd fra Østerland til Jesusbarnet i Bethlehem; ja at vi maatte i nogen Maade ligne de vise Mænd, og igennem alle Vanfæligheder lade os lede af Stjernen, som Gud har givet os, hans byrønde Ord, hvilket skulde være en Lygte for vor Fod og et Lys paa vor Sti, som R. P. Johnson talte lidt over, idet han bad de forældre, som var til Stede, at de vilde lade deres Børn komme til Søndagskole, hvor det er Lærens Opgave at undervise Børnene om Guds Ord, saa det maatte blive dem et Lys paa deres Vej igennem Livet. R. Johnson talte lidt om, hvad der

Korrespondancer

Ell Horn, Ja.

Grundene til, at det er saa længe siden, der er skrevet noget fra Ell Horn, ligger del nærmest i, at Meddelelsen er saa optaget af saa meget andet. Særlig har vi i denne Tid været optaget af Møder af alle Slags. Da vi har ikke mindre end 4 forskellige genfaldige Foreninger her i Ell Horn, og deres Aarsmøder er afholdt i denne Tid, og da jeg er med i Styrelsen for de fleste af dem, optager det selvfølgelig megen Tid ved Siden af min daglige Gerning; dog vil jeg haabe, at det nye Aar vil bringe mere Stillehed.

— Det har undret mig, at det ikke er skrevet noget her fra Skolen herken af Lærere eller Elever, og jeg ved saa lidt om den. Jeg har 2 Dreng, som gaar der; spørger jeg dem, hvordan det gaar, svare de kun: godt; men naar det kommer til Spørgsmaal om, hvor mange Elever der er, saa kan de ikke give nogen bestemt Oplysning. Det er dog vist ikke af den Grund, at de ikke kan tælle. Jeg rettede saa det samme Spørgsmaal til de andre Elever, som jeg kom i Selskab med. De kom med det Svar: noget over 50; men noget ganske bestemt saar man ikke; det har jeg i Grunden lagt Mærke til; er Tilfældet, naar der skal gives Meddelelser fra de danske Skoler, saa strides der gerne, at saa og saa mange omtrent er der, men flere ventes. Man maa jo saa vente, til Aarsberetningen kommer. Imidlertid ved jeg fra paalidelig Kilde, at det gaar meget godt med Arbejdet, og god Stemning hersker mellem Elever og Lærere, og vi haaber jo saa, at der vil blive et

gødt Udbytte, selv om vor Skole er gaaet ned i Rangforordningen.

— Da jeg ikke kan tro andet, end nogle af „Danstieren“ Læsere vil interessere sig for, vil jeg begynde med vor genfaldige Brandassurance, som holdt sit Møde den 16. Dec. 1899. Den er jo snart gammel og har i Aarenes Løb vokset sig stor og starkt, og jeg vil gerne opfordre Landsmænd rundt om, hvor det kan lade sig gøre, at oprette saadanne, da det er en stor Besparelse. Jeg kan ikke her gaa nærmere ind paa Enkelthederne, men vil være villig til at sende Prøve af vore Love og Policier til dem, der ønsker det. Følgende er Selskabets Aarsregnskab:

Bæls afurureret for 1. Jan. 1900 \$1,269,417. I Aaret 1899 afurureredes for 671,029. Bæls af Policier udløbet og canceled i 1899..... 478,169. Bæls af Policier i Kraft ved Aarets Slutning..... 1,462,277. Stadeserstatning udbetalt i '99 927,26. Udbetalt Selskabets Embedsmænd og Agenter i Aarets Løb 767,07. Andre Udgifter 38,75. Koflet pr. Tusind i Aarets Løb .. 1.19. Koflet pr. Tusind for de sidste 5 Aar 6.09. Modtaget for Assessments .. 1426,23. Modtaget for andre Ting 275.74. Elk Horn i Januar 1900.

Rasmus Hansen, Præsident.

Hans Petersen, Sekretær.

— Pastor Simonson's havde den Sorg at miste deres lille Pige, vist not 3 Aar gammel. Eggdommen siges at være i Kvarantane.

— Julen med dens Glæder ligger jo allerede et Par Uger tilbage i Tiden. Men Mindet om den store Glæde, som os er voverfaren, haaber jeg skal benaeres som et lønligt Kildepung i manges Hjerte. Skant lidt sent ønsker jeg alle „Danstieren“ Læsere et godt Nytår, særlig Venner fra Elk Horn.

Greenville, Mich.

Efter et Fredag den 12. Jan. 1900 afholdt Ekstra-Menighedsmøde for Bethania dansk ev. luth. Mgh. i Lille Kille, Manicam Co., Mich., erklæres, efter en fornyet Revision af Regnskabet for Aaret 1894—1895, af os Underberget som den daværende Menighedsbestyrelse, Regnskabet for daværende Aar for Ret at være, og at enhver hidtilværende Misforstaaelse angaaende dette, betragtes som oplyst og Aaret ved Regnskabets fornyede Revision.

Greenville, Mich. d. 13. Januar 1900.

Jakob Jørgensen, Formand.

Niels Nielsen, Kasserer.

Jørgen Rielsen, Sekretær.

West Branch, Ja.

Lidt Vinter har vi haft, og det er saa ogsaa det hele. Vi halvt drømmer om, hvad Vejret angaar, at vi er hjemme i Danmark, og vi kan næsten ikke tænke os andet, end at det bliver vist smaat med Vinteren her omkring i Aar. Tænk — vi har kun 6 Uger, før vi har fat i Mars! Hvad saa?

— Ved Juletid fik vi vor Kirke smykket med et lille Alterbillede. Det er rigtig nok ikke af de meget fine, men lige meget, et er vist, og det er: at midt i al dets Simpelt pryder det vor Kirkes Kor meget.

— Ogsaa vi havde Juletræ. Men da Tiden alt er gaaet for Julefesterne af den Art, saa vil jeg foretrække at meddele lidt om et Besøg af Pastor P. P. Thisted, Platte Co., Nebr. Han prædikede her den 4. dennes, Formiddag. Om Aftenen var der Opbyggelse i Præstens Hjem, og Fredag Formiddag atter Gudstjeneste i Kirken. Fredag Eftermiddag og hele Lørdag var han en Tur paa Landet, — de fleste Medlemmer bor paa Landet — og holdte ud for at tage fat paa Arbejdet paa Prædikestol og ved Alterbord den paafølgende Søndag. Næste Gang skal vi ikke være saa fordringsfulde Pastor Thisted!

Et underligt Ord var hørt om, at Pastor Thisted altid splittede, men til vor Glæde sandt vi, at han samlede om Jesus.

Da Mandag Aften kom, var mange af herboende og tjeneende Danste samlede til en Fødselsfest hos Sadelmager Jørgensen. De unge kommer ofte der og har Sangsvælske. Denne Gang var det nu gaaet saadan til, at unge og ældre havde sat sig for at glæde Wijs Lydia Røde paa hendes Fødselsdag. Hun spiller Orglet i Kirken, og til hendes Forbavelse og Fryd blev der skænket hende et meget pænt Guldbur derfor og til Bevis paa — ?

Om ikke vi er sejl underrettet, saa forskriver Wijs Lydia Røde her og spiller